

Dimitrios

Revista Parohiei „Sfântul Dumitru-Poștă” - Paraclis Universitar

Nr. 216 | 16 - 29 noiembrie | 2020 | Anul VIII

apariție bilunară

Șchiopătând de ambele picioare

Părintele Paroh Mihai GOJGAR

„Croncănind” către Dumnezeu

Pr. Alexandru MIHĂILĂ

Arte pentru Carte - un succes

Asociația Umanitară Tadeu

NOILE TITLURI

Editorial

Șchiopătând de ambele picioare

Tradiții

Intrarea în Biserică a Maicii Domnului (21 noiembrie)

Explicarea Sfintei Scripturi

„Croncănind” către Dumnezeu

Liturgică

Catavasiile Nașterii Domnului

Pateric

Fără milostenie nu putem intra în Împărăția Cerurilor

Interviu

Pofta de a face bine unește suflete frumoase

Asociația Tadeu

Arte pentru Carte - un succes

Istorie

Asasinarea lui Nicolae Iorga

Creștinismul în lume

TIPAR REALIZAT LA

www.pimcopy.com

Email: pimcopy@yahoo.com

Adresa: B-dul Mihail Kogălniceanu,
nr. 24, Parter, Sector 5, București
Tel: 0758.971.001

REDACTIE

COORDONATOR: Pr. Paroh Dr. Mihai GOJGAR

REDACTOR-ŞEF: Monica DAMIAN

CONCEPȚIE GRAFICĂ ȘI DTP: Andrei JORA și Daniel JORA

DISTRIBUȚIE: Mihaela IANCU

COLABORATORI: Horia-Ioan IOVA, Oana IVAN,
Daniel JORA, Bogdan NICOLAESCU, Ionelia OLTEANU.

ISSN 2393-4859

ISSN-L 2393-4859

Foto Coperta 1: Mihai MIRCEA

Șchiopătând de ambele picioare

Pr. Paroh Dr. Mihai GOJGAR

Foto: Andreea DOBRESU

Foarte mulți dintre dumneavoastră știți episodul în care Sfântul Ilie se confruntă cu slujitorii mincinoși ai lui Baal și ai Așerei pe muntele Carmel (Cartea a III-a a Regilor, cap. XVIII). După trei ani de secetă, în Israel foametea făcea multe victime. Izabela, soția regelui Ahab, poruncise ca prorocii Domnului să fie uciși, dar Obadia, mai-marele curții regale, le-a salvat viața în taină. Sfântul Ilie se întâlnește cu Ahab și cere o adunare a întregului popor la care să vină și protejații Izabelei. „Atunci s-a apropiat Ilie de tot poporul și a zis: «Până când veți șchiopăta de amândouă picioarele? Dacă Domnul este Dumnezeu, urmați Lui! Și dacă este Baal, urmați aceluia.»

Poporul însă n-a răspuns nimic” (v. 21). Urmează o probă de foc, la propriu. Închinătorii lui Baal pe o parte, Ilie de cealaltă parte, aveau să pregătească câte un vițel pentru jertfă, iar rugăciunile care vor aduce foc din cer vor arăta adevărata divinitate. Au început păgânii; au aranjat vițelul, au chemat numele lui Baal de dimineață până la amiază, au sărit de jur-împrejur. Sfântul Ilie râdea și zicea: „Strigați mai tare, căci doar este dumnezeu! Poate stă de vorbă cu cineva, sau se îndeletnicește cu ceva, sau este în călătorie, sau poate doarme; strigați tare să se trezească!” (v. 27). Au început să se înțepe, să curgă sânge... Inutil. Trecut de amiază, Sfântul Ilie îi dă la o parte pentru a se ruga și el. A pus

vițelul pe pietre și a udat totul din belșug, pentru a face încercarea și mai grea. „Iar la vremea jertfei de seară, s-a apropiat Ilie prorocul și a strigat la cer și a zis: «Doamne Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Israel! Auzi-mă Doamne, auzi-mă acum cu foc, ca să cunoască astăzi poporul acesta că Tu singur ești Dumnezeu în Israel și că eu sunt slujitorul Tău. Auzi-mă, Doamne, auzi-mă, ca să cunoască poporul acesta că Tu Doamne ești Dumnezeu și că Tu le întorci inima la Tine!»” (v. 36-37). Foc mistuitor, totul s-a făcut scrum și cenușă; poporul cade cu fața la pământ și se întoarce la Dumnezeu și la faptele dreptății. La scurt timp, ploaia și bunăstarea revin în Țara Sfântă.

Mi-am adus aminte de episodul biblic într-o discuție cu cineva care îmi spunea că, iată!, după atâtea luni în care am îndeplinit cu multă conștiințiozitate prescripțiile igienico-sanitare, totuși, nu am scăpat de Covid, dimpotrivă, cazurile

sunt mai multe. Fără să putem relua evenimentele și reacțiile de acum trei milenii, în ce măsură se pot recunoaște asemănări?

Venim după o perioadă de secetă, de criză economică, de tristețe mondială. Tot ce ne bucura a pierit ca fumul, într-o clipă; ceea ce credeam că ne aparține și posedam cu îndreptățire s-a depărtat ca aburul: călătorii, Olimpiadă, mese la restaurant, mers la spectacole etc. În primăvară, în timpul celor două luni de carantină, am auzit că preoții și slujbele fac rău și că trebuie reduse la tăcere, interzise, *ucis* glasul lor. Lumea are, încă!, din fericire, mulți *Obadia* care caută căile drepte și prețuiesc slujirea sacerdotală. Nu am avut o întâlnire a poporului cu ideile păgâne, ca Sfântul Ilie pe Carmel; un fel de referendum, o consultare populară. Am stat în ascultare, ca niște fidei ai duhului mioritic și ortodox. Am pus măști peste măști, am virtualizat totul, am abandonat rude, prieteni și comuniune; am închis școlile, viața socială și ochii la orice, ținându-i fixați doar pe știrile alarmiste și panice care ne-au făcut să ne înfricoșăm de semenii noștri, devenind obsedați de distanțare. Am folosit mai mult spirt și dezinfectant decât în toată existența noastră de până acum, ni s-au înroșit urechile de la șnurul măștilor, nu mai avem acces la aer curat nici în parc, am uitat să ne strângem în brațe. Au trecut opt luni în România, un an în Europa de când strigăm după oprirea infecției. Aș vrea să îi ascult pe cei care spuneau că românii, din cauza indisciplinei, nepăsării, necivilizării, lașității și tot

felul de alte defecte scuiate în obrazul acestui neam, nu scapă de coronavirus, spre deosebire de țările occidentale; se poate constata, statistic, că românii nu sunt mai slabi sau mai proști decât alții, doar mai puțin aroganți, poate.

Nu ar fi cazul să strigăm către Dumnezeu? Până când vom șchiopăta de ambele picioare? A trecut amiaza pentru mulți dintre noi, unii s-au pierdut chiar în noapte. Nu a venit momentul în care să cădem în genunchi și să cerem iertare pentru nesăbuițele noastre trecute? Pentru nebunia de a considera Casa lui Dumnezeu focar de infecție, timp în care Hermes jubilează în templele lui? Avem nevoie să ne urcăm în Carmelul Domnului, în sfintele biserici, și să căutăm nu arderea vițelului, ci hrănirea din vițelul cel îngrășat, din Cina nesângeroasă, Trupul și Sângele Domnului. Sunt întrebări dureroase și cred că o bună parte dintre dumneavoastră le împărtășiți. Istoria nu se repetă, dar dacă nimic nou nu apare sub soare, înseamnă că răspunsurile prezentului pot fi căutate în experiența celor dinainte. Cum ni se oferă și pilda Sfântului Ilie.

Foto: Andreea DOBRESCU

Rubrică realizată: Oana IVAN

Foto: rador.ro

Intrarea în Biserică a Maicii Domnului

(21 noiembrie)

Intrarea în Biserică a Maicii Domnului comemorează aducerea Fecioarei Maria la Templu de către părinții ei, Sfinții Ioachim și Ana. Arhiereul Zaharia a închinat-o pe Maica Domnului în Sfânta Sfintelor, locul cel mai sfânt din Templu, unde numai arhiereul intra o singură dată pe an. Fecioara Maria a stat în Templu timp de 12 ani.

În tradiția populară, Intrarea în Biserică a Maicii Domnului este cunoscută și sub denumirea de Sărbătoarea Luminii, Ovidenia, Obrejenia sau Vovidenia.

Deși nu a fost instituită oficial, sărbătoarea a existat înainte de secolul al VI-lea. Exista astfel o mențiune a ei din secolul al IV-lea, făcută de Sfântul Grigorie de Nyssa.

Se pare că data de 21 noiembrie reprezenta data sfințirii unei biserici cu acest hram în anul

543 (biserica ridicată de Iustinian cel Mare lângă zidul ruinat al Templului).

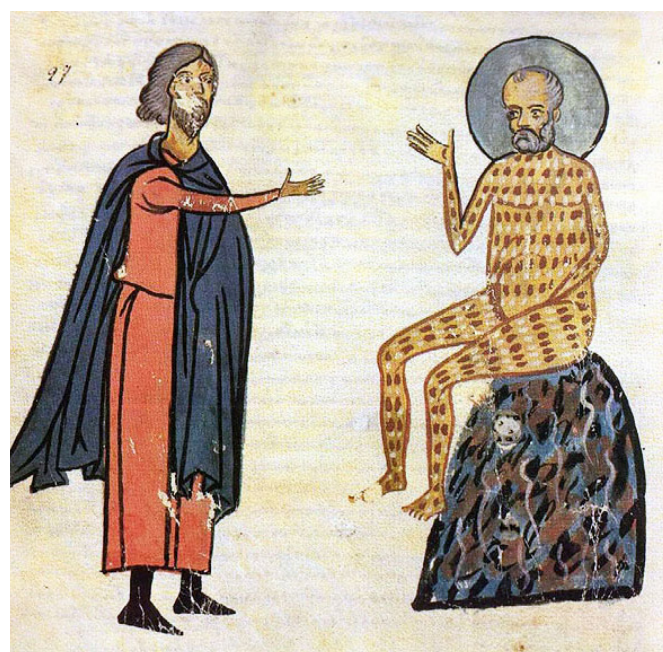
Bătrânii spun că de Ovidenie se deschid cerurile și animalele vorbesc. Se fac pomeni pentru morți, iar celor care au murit fără lumânare li se aprinde una acum. În această noapte, conform tradiției populare, se pot efectua observații și previziuni meteorologice.

Întrucât se credea că în noaptea de Ovidenie strigoii circulau fără opreliște, se ungeau cu usturoi cercevelele ferestrelor, tocurele ușilor, vatra și cuptorul care comunicau, prin horn, cu exteriorul. Pentru protecția vitelor împotriva animalelor sălbatice se interzicea orice activitate legată de prelucrarea lânii și pieilor de animale. De la Ovidenie până la Sângiorz, femeile le era interzis să mai spele rufe la râu.

„Croncănind” către Dumnezeu

Pr. Alexandru MIHĂILĂ

Suntem într-adevăr obișnuiți să ne gândim că religia este specifică omului, ca și rațiunea și conștiința de sine. Animalele nu au suflet rațional și deci nu pot avea nici concepte superioare. Nu îl pot cunoaște pe Dumnezeu, ci făptura se înalță doar prin om. Totuși, unele versete din Vechiul Testament ne prezintă o atitudine mult mai nuanțată. Faptul că Dumnezeu are grijă de animale este de la sine înțeles, dar răspund oare animalele Proniei? Sunt ele cumva conștiente de grija lui Dumnezeu? În *Iov 38, 41*, întâlnim un verset care spune tranșant că puii de corb „croncănesc la Dumnezeu”. Ce ar putea să însemne acest verset? Dacă puii de corb l se adresează (pe limba lor) lui Dumnezeu, n-ar presupune aceasta o formă de religiozitate și la animale? Ideea din *Iov 38, 41* nu este singulară, ea regăsindu-se și la profetul Ioil: „Către Tine, Doamne, strig! [...] Și fiarele câmpului zbiară către Tine” (Ioil 1, 19-20). Mai mult, însă, observăm în *Psalmul 103, 22*, că puii de leu se roagă lui Dumnezeu să le dea de mâncare: „Puii leilor mugesc ca să apuce și să ceară de la Dumnezeu mâncarea lor”. [...] De altfel, Sfântul Ioan Damaschin interpretează *Facerea 3, 1* în sensul că există chiar un limbaj de comunicare între om și animale, spunând: „Șarpele era prietenul omului; se apropia de el mai mult decât toate celelalte

viețuitoare și vorbea cu el prin mișcări plăcute. Pentru aceasta, prin el, diavolul, autorul răului, a sfătuit pe strămoși” (Dogmatica, 10, trad. D. Fecioru, Ed. Scripta, București, 1993, p. 66). S-ar înțelege de aici că animalele puteau vorbi cu omul înainte de cădere - se sugerează un limbaj gestual -, fapt recuperat în *Numeri 22, 28* de măgărița vrăjitorului Valaam, căreia Dumnezeu îi deschide gura să grăiască. [...]

Sfântul Vasile arată că sufletul animalului este pământesc, muritor, fiind generat de pământ la cuvântul lui Dumnezeu. „Să nu socotești că sufletul animalelor este mai vechi decât ipostasa trupurilor lor și nici că rămâne mai departe după descompunerea trupului! Fugi de vorbăria prostească a falnicilor filosofi, care nu se rușinează să spună că sufletele lor și sufletele

câinilor sunt la fel unele cu altele” (Om. La Hex., 8, 2, p. 159). Iraționalitatea animalelor este demonstrată și de faptul că ele nu sunt judecate, deci nu pot fi responsabile, după cum spune Avva Xantie: „Câinele este mai bun decât mine, căci și dragoste are și la judecată nu vine” (Patericul, slova X, Alba Iulia, 1990, p. 161). La relatarea despre conviețuirea minunată a leului cu Sfântul Gherasim, *Limonariul* adaugă că aceasta s-a întâmplat nu pentru că leul ar fi avut suflet cugetător, ci pentru ca Dumnezeu să arate demnitatea lui Adam, cel ascultat de animale în paradis (cap. 107, Alba Iulia, 1991, p. 109). [...]

Sfântul Maxim Mărturisitorul, prin teologia rațiunilor (logoi) din creație, oferă următoarea explicație: animalele seamănă cu omul, pentru că principiile lor de existență sunt raționale (logoi). Aceste rațiuni, contemplate de către om, duc spre recunoașterea lui Dumnezeu în făpturi. Sfântul Maxim vorbește chiar de o întrupare a lui Hristos-Logosul în rațiunile creației. În sine, animalele nu au rațiune ca și omul, ci doar o cunoaștere, „nu departe” de cea umană. Dar rațiunea, caracteristică a omului, chip al lui Dumnezeu, le lipsește, fapt pentru care nici viața veșnică în Hristos nu le poate fi împărtășită. Iar „rugăciunea” lor, croncănitul corbilor, răgetul leilor și strigătul tuturor vietăților, poate fi auzită doar de om, care știe că rațiunile lor se urcă spre Creator.

Alexandru Mihăilă, *Nelămuriri din Vechiul Testament*, Vol. I, Ed. Nemira, 2011, pp. 334-341.

Asociația Umanitară Tadeu cu sprijinul Bisericii „Sfântul Dumitru-Poștă”, Paraclis Universitar, și cu binecuvântarea Părintelui Paroh Dr. Mihai Gojgar desfășoară, începând cu anul 2017, în mod curent, proiecte sociale, de întrajutorare și educaționale.

În perspectiva dezvoltării acesteia, ne-am propus organizarea unui atelier informativ cu privire la prezentarea portofoliului de activități ale asociației, atelier la care pot participa studenți, masteranzi, absolvenți ai Specializării Asistență socială. Pentru mai multe detalii, puteți accesa pagina de Facebook: www.facebook.com/asociatiatadeu.

Dacă sunteți interesați, vă rugăm să ne contactați la numărul de telefon 0724.269.499, urmând a stabili o dată a întâlnirii noastre.

Catavasiile Nașterii Domnului

Julian PREDESCU

Catavasiile Nașterii Domnului se cântă în cadrul slujbei Utreniei începând cu data de 21 noiembrie până pe 30 decembrie inclusiv.

Catavasiile Nașterii Domnului, care încep cu cântarea „Hristos se naște, slăviți-L, Hristos din ceruri întâmpinați-L”, ne cheamă pe toți la întâlnirea sfântă și mântuitoare cu Hristos, Cel Care S-a făcut om din iubire nesfârșită față de noi și pentru mântuirea noastră. Pogorârea lui Hristos pe pământ constituie începutul înălțării omului. Cuvintele cu care încep catavasiile, provin dintr-o predică a Sfântului Grigorie Teologul. Ele au următorul înțeles: Hristos, Care

coboară din Ceruri, vrea să coboare în sufletele noastre, să ne lumineze viața noastră și să ne ridice pe noi la viață duhovnicească sau cerească. Din acest motiv, prin postul Crăciunului suntem chemați să devenim temple, un loc al prezenței lui Hristos în noi. Nu întâmplător, prima mare sărbătoare din Postul Crăciunului este Intrarea Maicii Domnului în Biserică, pe 21 noiembrie. După cum Maica Domnului intră în Templul din Ierusalim pentru a deveni ea însăși templu, pregătindu-se să primească în ea taina Întrupării lui Dumnezeu, tot astfel și noi trebuie să ne pregătim ca să devenim locaș în care să poată locui Hristos.

crestinortodox.ro

Pateric

Fără milostenie nu putem intra în Împărăția Cerurilor

Fără nenorocire poți intra în Împărăția Cerurilor, dar fără milostenie nu! Este absolut imposibil să ajungi fără milostenie măcar până la porțile Cerului. Fără milostenie, însăși rugăciunea e fără rod. Cu ce nădejde te vei ruga lui Dumnezeu, când tu însuși nu ascuți rugăciunile oamenilor ce sunt asemenea ție?

Cum vei cere împreună cu credincioșii din biserică „Dă, Doamne!”, când tu însuși nu dai săracilor, deși poți să dai? Cu ce gură vei spune „Auzi-mă, Doamne!”, când tu însuși nu-l auzi pe sărac sau mai adevărat pe Hristos, Care strigă spre tine prin sărac?

Așa cum ne purtăm noi cu aproapele, tot astfel se va purta și Dumnezeu cu noi. L-ai disprețuit pe sărac? Și Dumnezeu te va disprețui pe tine. N-ai deschis celui ce bătea? Nu ți se vor deschide nici ție porțile Împărăției Lui Dumnezeu. Nu ai auzit suspinul celui necăjit? Nu ți se va auzi nici strigătul rugăciunii tale.

Pofta de a face bine unește suflete frumoase

Finalizarea târgului caritabil „Arte pentru Carte” m-a determinat să realizez o introspecție proprie. Am constatat cu bucurie că oamenii sunt gata să-și ajute aproapele, chiar și în cele mai grele timpuri, cum sunt cele pe care le trăim în prezent. Nimic nu este prea greu pentru a pune zâmbete sincere și largi pe chipurile unor tineri merituoși, de nota 10, care au toată viața înaintea pentru a excela. În primul rând, dragostea voluntarilor și a tuturor celor implicați m-a făcut să îmi reamintesc cât de binecuvântată sunt că fac parte din această comunitate și cât de fericită sunt că am ocazia să dau o mână de ajutor, oricât de mică ar fi ea.

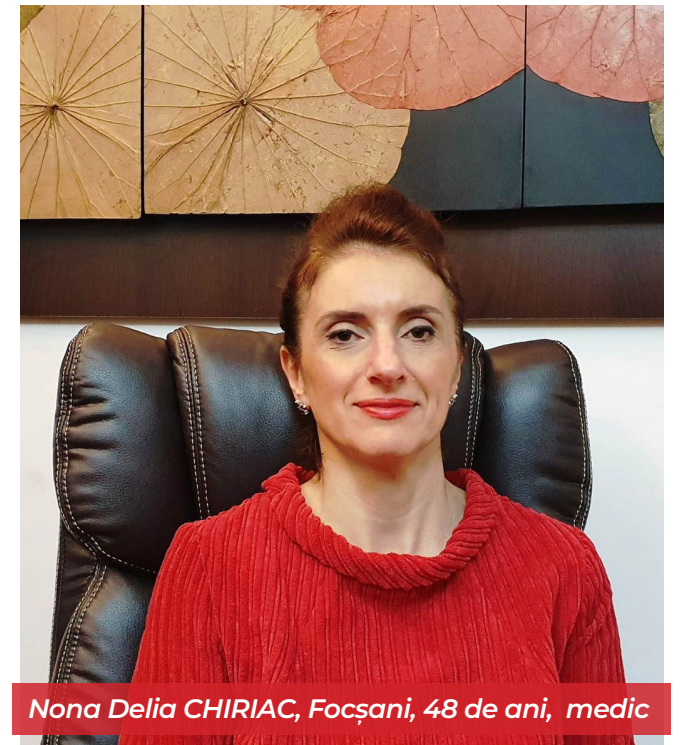
În al doilea rând, încep, totodată, să cunosc mai bine voluntarii bisericii, fie ei mai noi sau mai vechi. Constat, cu încântare că familia bisericii se mărește cu oameni de calitate. Printre ei se numără și doamna Nona despre care am aflat, chiar în timpul interviului, că este originară din orașul meu natal, Focșani.

Cum ați ajuns la Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă”? Care e povestea dumneavoastră?

Eu locuiesc în imediata apropiere a bisericii, m-am mutat aici de cinci ani împreună cu cei doi fii ai mei în urma unei cotituri din viața mea, însă mult timp am vizitat Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă” ocazional. Mergeam și la alte biserici din zone mai apropiate sau mai îndepărtate. Fără să știu, probabil îmi căutam locul meu de suflet.

Perioada pandemiei a adus o schimbare majoră în modalitatea de desfășurare a vieții mele profesionale. Astfel, de la o viață în care zilnic interacționeam cu colegi și diverși parteneri din afara biroului, am trecut la activitate aproape exclusiv online. În timp, am resimțit nevoia să mă reapropii de oameni, să le înțeleg nevoile, să fac mai mult pentru ei și pentru mine, și nu doar pentru colegi sau pentru familie.

Imediat după prima relaxare a

Nona Delia CHIRIAC, Focșani, 48 de ani, medic

măsurilor de restricție, primul drum pe care l-am făcut a fost la Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă”. Era o vreme minunată, slujba se ținea afară, oamenii păreau atât de împăcați și senini în curtea bisericii. Cu toate măsurile de distanțare și protecție pe care le respectau, mi s-au părut uniți întru

Foto: Arhiva personală

spirit, încât pacea a coborât și în inima mea cât timp am asistat la slujbă din stradă. Mi-a atras atenția un gest simplu, dar plin de omenie: unul dintre domnii prezenți la slujbă a ajutat o doamnă care se chinuia cu un căruț cu un bebeluș să își găsească locul potrivit să participe la slujbă, în curtea bisericii, printre plante și bănci. Cumva, m-am gândit că încă mai există speranță pentru umanitatea din noi. Iar în final, predica părintelui paroh Mihai Gojgar m-a marcat definitiv: o predică profund umană, clară, de o precizie chirurgicală, ținută pe un ton totodată părintesc și prietenesc, cu o nuanță de umor, plină de înțelepciune și de argumente. Era o predică pe care o putea înțelege și un profan, și m-am bucurat.

Am început să citesc despre parohie și despre Asociația Umanitară Tadeu, care reușește să facă lucruri minunate pentru oameni simpli și în nevoie. Mi s-a părut minunat că există o comunitate atât de mică, dar care poate face atât de multe și am început să vin la slujbe mai des. Iar prima discuție cu părintele Mihai a fost decisivă. M-am regăsit pe mine însămi în liniștea bisericii, în bucuria oamenilor și în înțelepciunea părintelui și asta a fost bine.

Ce vă place cel mai mult la Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă”?

Cred că îmi place cel mai mult sentimentul că sunt acasă, în familie. Și faptul că mă simt așa mă face să vreau să devin un om mai bun, pentru o familie atât de frumoasă. Pot să sper, din nou, că voi împărtăși experiențe, bucurie, tristeți, știință și neștiință cu oamenii aceștia și să aduc mai mult

bine în jurul meu. Îmi place biserica și istoria ei, sunt bucuroasă să o privesc la începutul și la sfârșitul zilei din balconul locuinței mele. Îmi place liniștea din interiorul ei, în timpul și în afara slujbelor. Mă bucur de fiecare slujbă și fiecare predică. Îmi plac activitățile organizate de biserică - de instruire, de lucru împreună, de ajutorare, proiectele noi, târgurile, activitățile caritabile, îmi plac toate. Și aș putea continua.

Care dintre activitățile organizate aici vă plac cel mai mult? Credeți că ar trebui să continue? Cum vi s-a părut târgul caritabil „Arte pentru Carte”?

Serile catehetice mi se par foarte interesante, deoarece îmi place să învăț - ele mă ajută să completez educația mea într-un domeniu fascinant, religios, dar și filosofic, istoric. De asemenea, sunt fericită să particip la organizarea activităților caritabile, organizate împreună cu Asociația Umanitară Tadeu, dar și la evenimentele speciale din viața bisericii, cum a fost hramul de Sfântul Dumitru.

„Arte pentru Carte” a fost un eveniment special pentru mine, anul acesta a fost prima dată când am participat. M-am descoperit oarecum nemulțumită că nu știu să fac mai multe, cum ar fi diverse obiecte care ar putea fi vândute, pentru a aduna banii necesari spre ajutorarea celor șase tineri minunați, care nu doar că învață foarte bine, dar au și niște suflete foarte frumoase. Cu toate astea, implicarea activă în pregătirile pentru târg, alături de oamenii remarcabili din biserică și din asociație, mi-au oferit o emoție și o bucurie extraordinară,

chiar și în condiția în care restricțiile cauzate de pandemie au scăzut numărul vizitatorilor și au scurtat durata evenimentului. Am admirat însă flexibilitatea organizatorilor de a utiliza mediul online pentru licitația caritabilă, care sper să aibă un succes deosebit și să fie un precedent care se va repeta.

Ce v-a determinat să rămâneți aici și să nu mergeți la altă biserică?

Cum spuneam în deschiderea interviului, simt că mi-am găsit locul. Nu e ceva ce simți foarte des. Am atât de multe de învățat de la oamenii din biserică, de la cei din asociație, de la noii mei prieteni, de la oamenii tineri cu care mă văd de fiecare dată, de la oamenii maturi care mă primesc mereu cu drag și cu o sclipire în ochi. Nu mai spun câte am de învățat de la părintele paroh și câtă liniște simt în suflet în timpul slujbelor. Nu în ultimul rând, mă gândesc la faptul că și eu aș putea fi utilă bisericii prin cunoștințele și experiența mea, acumulate de-a lungul anilor.

Toată viața mea am lucrat pentru sănătatea oamenilor, prin perspectiva profesiei mele de specialist în sănătate publică. Cred că nu poți obține sănătatea deplină a unui om dacă nu e vindecat și trupește și sufletește. De aceea, cred că misiunea mea se împletește cu cea a bisericii, iar oamenii de la Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă” și proiectele lor îmi pot oferi șansa ca misiunea mea, ca om și profesionist, să se împlinească frumos.

Cum ați descrie comunitatea de aici?

Diversă prin ocupație, activități, origini, dar unită în bună intenție,

bucurie și proiectele comune. O comunitate tânără, pe care îmi doresc să o cunosc încă și mai bine și din care mă bucur că fac parte. Aici este momentul să recunosc meritul covârșitor al părintelui Mihai, care este un adevărat pescar de oameni buni și interesanți. Dincolo de meritul de a ne aduna împreună, cred că îl are și pe acela de a ne oferi învățăminte, motive, ocazii, activități, proiecte care să ne țină împreună și să ne dezvolte, ca oameni și creștini.

Există ceva ce ați schimba sau v-ar plăcea să fie diferit?

Aș vrea ca mai multă lume să știe despre această comunitate minunată și să susțină proiectele bisericii și ale asociației. Și mi-ar plăcea să devenim atât de buni cât să contribuim mai mult la îngrijirea bisericii și să-l putem ajuta mai mult pe părintele paroh în misiunea deloc ușoară de a călăuzi această navă pe marea zbuciumată a situației speciale prin care trecem, în aceste vremuri de încercare.

Rubrică realizată: Ionelia OLTEANU

Foto: Andreea DOBRESCU

Arte pentru Carte - un succes

În urma evenimentului caritabil Arte pentru Carte organizat de Asociația Umanitară Tadeu și Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă” pe data de 1 noiembrie s-a strâns în mare parte suma necesară pentru a oferi burse de performanță care să sprijine educația a șapte tineri cu rezultate deosebite la învățătură, dar cu posibilități materiale reduse.

Organizatorii se declară mulțumiți că în urma târgului au reușit să ofere o mână de ajutor elevilor, studenților și masteranzilor care au candidat la programul „Burse pentru elevi merituosi”. Astfel, beneficiarii evenimentului caritabil vor primi un sprijin financiar în sumă de 300 lei pe perioada noiembrie 2020-iunie 2021.

Mulțumim voluntarilor care s-au ocupat de organizarea evenimentului în mod exemplar în pofida restricțiilor impuse în contextul pandemiei, participanților și donatorilor care ni s-au alăturat!

Foto: Andreea DOBRESU

Asasinarea lui Nicolae Iorga

În ziua de 27 noiembrie 1940, a fost asasinat savantul Nicolae Iorga, considerat unul dintre cei mai importanți intelectuali români ai secolului al XX-lea. Profesor al Universității din București, distins cu titlul de Doctor Honoris Causa de numeroase universități prestigioase din Europa, acesta a desfășurat o activitate științifică extrem de prolifică, realizând contribuții majore în istorie și filologie. În plan politic, a fost un apropiat al Regelui Carol al II-lea, susținător al monarhiei autoritare și prim-ministru al României între 1931 – 1932.

Asasinarea sa a avut loc într-un val de represiune împotriva opozanților Mișcării Legionare, desfășurat în contextul instaurării în România a Statului Național Legionar, produse pe fondul abdicării regelui Carol al II-lea. În ziua precedentă asasinatului, 64 de deținuți politici fuseseră împușcați în închisoarea de la Jilava, iar economistul Virgil Madgearu fusese ridicat de la domiciliu și ucis chiar în după-amiaza aceleiași zile. Legionarii îl considerau pe Nicolae Iorga drept responsabil pentru moartea liderului „Gărzii de Fier”, Corneliu Zelea Codreanu. Acesta fusese arestat în 1938, sub acuzația de calomnie adusă lui Iorga, și ulterior asasinat, în contextul dorinței regelui Carol al II-lea de a suprima Mișcarea Legionară.

Rubrică realizată: Horia-Ioan IOVA

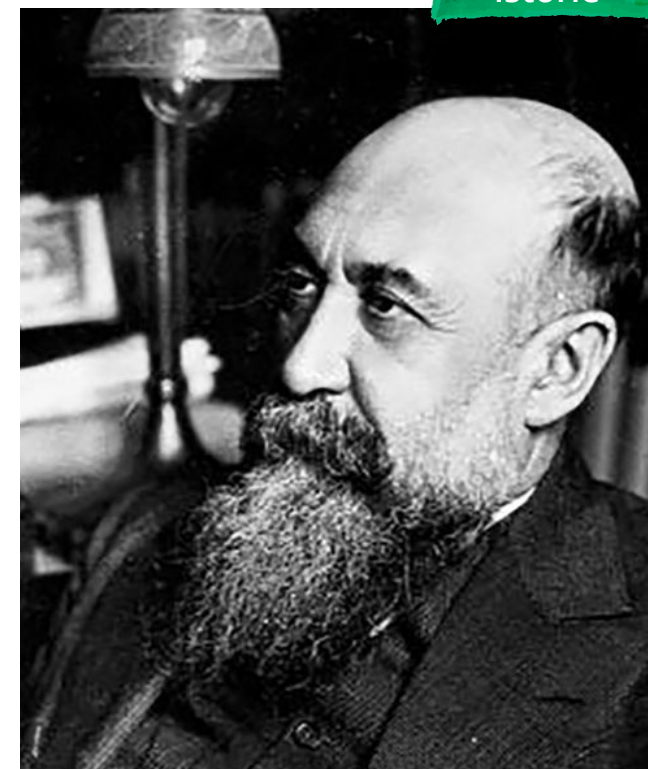

Foto: istorielocala.ro

Conform mărturiei soției, profesorul a fost ridicat de la reședința din Sinaia în jurul orei 17:30 de către un grup de bărbați îmbrăcați în haine negre, care s-au recomandat drept „Polița legionară” și susțineau că îl vor duce la București pentru un interogatoriu. Trupul său a fost găsit în ziua următoare, într-o pădure din Strejnic, județul Prahova, având alături nouă tuburi de cartușe trase.

Funeraliile au avut loc la Cimitirul Bellu din București, într-o ceremonie extrem de restrânsă, ca urmare a interdicțiilor impuse de legionari. Majoritatea ziarelor și instituțiilor publice au păstrat tăcerea cu privire la moartea profesorului, dar regretul și revolta față de uriașa pierdere a culturii române s-au regăsit în notele personale ale celor prezenți la înmormântare, politicieni, academicieni și diplomați.

Sărbătoarea Sfântului Nectarie Taumaturgul s-a desfășurat ca niciodată până acum pe insula Eghina, locul în care s-a retras sfântul în ultimii ani ai vieții. Utrenia și Sfânta Liturghie au fost oficiate în catedrala ce poartă numele sfântului, dar în lipsa credincioșilor care veneau aici în fiecare an. Înălpreasfințitul Efraim, Mitropolitul de Hydra, Spetses și Eghina, a rostit cu această ocazie o rugă specială Sfântului Nectarie pentru izbăvirea de pandemie, pentru însănătoșirea celor afectați de boală și pentru a da putere personalului medical implicat în lupta contra noului coronavirus. (orthodoxianewsagency.gr)

După patru ani, s-au încheiat lucrările de deminare de pe malul râului Iordan, în jurul locului unde a avut loc Botezul Mântuitorului. În prezent, armata israeliană execută misiuni de verificare a securității pe o suprafață de aproape un milion de metri pătrați, declarați nelocuibili în 1970, după desfășurarea Războiului de Șase Zile din 1967. În

zonă, se află șapte locașuri creștine, printre care și un schit românesc. Reprezentanții Patriarhiei Române la Locurile Sfinte vor putea, astfel, în curând, să demareze proiectul de refacere a Așezământului Românesc de la Iordan. (basilica.ro)

Un grup de 71 de lideri ai diferitelor culte creștine din Regatul Unit și-au dat mâna pentru a contesta în justiție decizia guvernului britanic de a închide începând cu 5 noiembrie locașurile de cult pentru alte activități decât slujbe de înmormântare, rugăciune individuală, activități filantropice și slujbe oficiate doar pentru transmisii radio-TV sau online. Un judecător al Curții Supreme a decis că există temeuri ca decizia guvernului să fie atacată, ca fiind ilegală și atentând la libertatea religioasă. „Niciodată în istorie, bisericile nu au fost închise – nici în timp de război, nici în timp de foamete, nici în timp de epidemie. Bisericele nu pot fi reduse la un simplu serviciu social”, au declarat reprezentanții cultelor în mesajul adresat factorilor de decizie din Regat.

Rubrică realizată: Bogdan NICOLAESCU

Oren Liebermann/CNN

Vrei sa te implici?

Toți cei care vor să aducă un pic de bucurie semenilor pot sprijini, ca voluntari, acțiunile sociale. Avem nevoie de o echipă mai mare. Vino în echipa Asociației Umanitare Tadeu! Împreună vrem să facem viața mai liniștită pentru semenii noștri.

E-mail: asociatiaumanitaratadeu@gmail.com

Telefon: 0731 955 215

ASOCIAȚIA UMANITARĂ
TADEU

Foto Coperta 4: Mihai MIRCEA

CONTRIBUȚIA ANUALĂ

Ne dorim mereu să facem din Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă” un spațiu primitor și civilizat. Contribuția anuală de 100 de lei/ familie ne este de mare ajutor în acest sens.
Vă mulțumim!

MASA SOCIALĂ DE SÂMBĂȚĂ

În continuare există o listă deschisă pentru cei care doresc să ofere masa socială de sâmbătă. Masa de sâmbătă este dedicată persoanelor cu posibilități materiale reduse și este un prilej de a da pomana noastră sufletelor celor adormiți.

Program liturgic | 16 – 29 noiembrie

MARȚI, 17 NOIEMBRIE

- > 06:00 - Sfânta Liturghie
- > 07:30 - Program de spovedanie

MIERCURI, 18 NOIEMBRIE

- > 17:00 - Program de spovedanie
- > 18:00 - Sfântul Maslu

VINERI, 20 NOIEMBRIE

- > 17:00 - Program de spovedanie
- > 18:00 - Vecernie cu Litie
- > 19:30 - Seara catehetică

SÂMBĂȚĂ, 21 NOIEMBRIE

- (†) Intrarea Maicii Domnului în Biserică
- > 08:00 - Utrenia și Sfânta Liturghie
- > 18:00 - Vecernia și Paraclisul Maicii Domnului

DUMINICĂ, 22 NOIEMBRIE

- > 08:00 - Utrenia și Sfânta Liturghie

MARȚI, 24 NOIEMBRIE

- > 06:00 - Sfânta Liturghie
- > 07:30 - Program de spovedanie

MIERCURI, 25 NOIEMBRIE

- > 17:00 - Program de spovedanie
- > 18:00 - Sfântul Maslu

VINERI, 27 NOIEMBRIE

- > 17:00 - Program de spovedanie
- > 18:00 - Acatistul Sfântului Iuda Tadeu
- > 18:30 - Seara catehetică

SÂMBĂȚĂ, 28 NOIEMBRIE

- > 10:00 - Parastase*
- > 18:00 - Vecernia și Paraclisul Maicii Domnului

DUMINICĂ, 29 NOIEMBRIE

- > 08:00 - Utrenia și Sfânta Liturghie
- > 18:00 - Vecernie cu Litie

*dacă sunt anunțate din timp

📍 Strada Franceză nr. 1, sector 3, București
✉ mihaigojgar@yahoo.com
🌐 www.sfantuldumitruropa.ro
📘 facebook.com/revistadimitrios
📷 bisericasf.dumitruropa
🏦 BCR, Agenția Libertății - RO95 RNCB 0069 1109 8613 0001